

det også for Socialdemokratiet er sådan, at skal man have lempelser, er det en klar forudsætning, at man er tilmeldt sundhedsrådgivningen, ligesom det nu er tilfældet på svineområdet. Det gik jeg ud fra som en given ting, men jeg kan forstå på hr. Erling Christensen, at det kan der måske være tvivl om, og jeg er da så ked af, at jeg har misforstået Socialdemokratiet på den måde. Jeg regnede faktisk med, at vi satte sundhedsrådgivningen meget højt, og at det ligesom var en forudsætning for overhovedet at kunne lempe på reglerne, men det har jeg åbenbart misforstået.

Til fru Mariann Fischer Boel: Jeg tror, jeg kan sige, at ikke kun SF, men faktisk samtlige partier i Folketinget har fået nogle yderligere informationer under udvalgsarbejdet og derfor også har ændret visse signaler, og de er vel i virkeligheden slet ikke så ringe endda. Det er jo egentlig i folkestyrets navn, det er vel det, udvalgsarbejdet handler om. Det behøver vel ikke være sådan, at de ting, man har sagt ved førstebehandlingen, nødvendigvis skal køres fuldstændig uændrede igennem, uanset hvad der måtte komme af høringssvar m.v.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Ører har det med at høre, hvad ørerne vil høre.

Jeg sagde så hurtigt som forsvarligt, ja, men jeg udtalte mig ikke om sundhedsrådgivningen. Det har hr. Touborg helt misforstået. Det har jeg ikke behov for i dag, for vi skal ikke tage stilling til det i dag, og derfor udtaler jeg mig selvfølgelig ikke om det. Men ifølge vores betænkningensbidrag skal der tages stilling, når der er gået 2 år, og vi har fået en vurdering, og så tager vi stilling til det grundlag, hvis der skal ske en lempelse.

Som hr. Touborg måske også hørte, advarede jeg imod at bruge sundhedsrådgivningen som en ny glidebane, og derfor må vi se på det tidspunkt, hvor vi tager en vurdering, hvordan situationen ser ud. Det er på det grundlag, vi tager stilling, ikke ud fra situationen i dag.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det var jo netop det, hr. Erling Christensen gjorde: advarede mod sundhedsrådgivningen som en glidebane. Og så er det, jeg spørger, om det betyder, at man ikke har det som en forudsætning for at kunne lempe på medicinforbruget. Men det tyder egentlig på, at det mere er en

strid om ord. Vi er vist egentlig enige om, at sundhedsrådgivningen skal styrkes, og hvis det er tilfældet, er jeg godt tilfreds med det.

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg er lidt forundret. Jeg troede, at CD's fru Annie Lunde Hansen ville herop og forsvare sit ændringsforslag til lovforslaget, men det kan jeg forstå ikke er tilfældet.

Jeg skal så til gengæld sige, at Det Radikale Venstre på ingen måde kan støtte det ændringsforslag. Udvalgsbehandlingen i denne her sag har jo vist, at hvis man giver los med førstegangsbehandlingen af mastitis med antibiotika i en hvilken som helst form, kan det forvolde store skader på længere sigt, og det kan systemet simpelt hen ikke være tjent med. Vi kan derfor ikke støtte forslaget.

Vi er i øvrigt glade for, at hele udvalgsbehandlingen har vist, at det er muligt at få folk til at ændre holdning, og det vil jeg gerne kvittere for – specielt over for SF, der har optrådt helt radikalt i denne sammenhæng, idet de nu vælger at støtte det, der er det eneste rigtige, nemlig lovforslaget som det foreligger.

Til gengæld må jeg sige til SF, at gebyrforslaget kan vi ikke støtte. Vi er godt klar over, at der er et flertal uden om regeringen, men vi synes, det er meget forunderligt, at man så kort tid efter indgåelsen af en finanslovaftale pludselig kommer og laver om på tingene.

Thorkild B. Fransgaard (FRI):

I Fødevarerudvalget har jeg argumenteret for, at der gives adgang for landmænd til at førstegangsbehandle deres dyr, og det, jeg især tænker på, er, at de landmænd, der har malkekvægbesætning, skal have lov til at førstegangsbehandle, når en ko får yverbetændelse. En landmand kan nemt se, så snart der er begyndende yverbetændelse, og i hvert fald ved enhver landmand, der har malkekvægbesætning, at jo hurtigere et sådant yver bliver behandlet, desto hurtigere bliver det – hvis man kan bruge det udtryk – rask igen. Der vil altså blive et mindre forbrug af antibiotika, og derfor har jeg argumenteret for, at det må være rigtigt.

Der var mange argumenter for eller imod, men jeg fastholder, det må være rigtigt, fordi jeg er overbevist om, at i den sidste ende vil det betyde mindre forbrug af antibiotika, hvis man giver adgang til førstegangsbehandling. Derfor støtter vi i Frihed 2000 det ændringsforslag, der er stillet af Venstre, Dansk Folkeparti og CD.